

KEYA zpěvník 2020

Verze: test- ε (6. června 2020)

Obsah

Batalion	3
Bedna od whisky	4
Čarodějnice z Amesbury	5
Dál, dál, dál	7
Darmodej	8
Divoké koně	9
Dva Havrani	10
Fi-li-mi	11
Frankie Dlouhán	12
Hlídač krav	13
Hospoda U Davida	14
Hrobař	16
Hučka	17
Hudsonský šífy	18
Jarní tání	19
Jaro	20
Jasný jak facka	21
Jdou po mě jdou	22
Když mě brali za vojáka	23
Kluziště	24
Kometa	25
Kozel	26
Lord Willoughby	27

Marsyas a Apollon	28
Mezi horami	29
Morituri te salutant	30
Mumie	31
Nosorožec	32
Stýskání	33

Batalion [C]

Spirituál Kvintet

- am C G am**
 R: Víno máš a markytánku
C G am em am
 dlouhá noc se pro-hý-ří
 Víno máš a chvilku spánku díky díky verbíři
- am C G am em**
 1. Dříve než se rozední kapitán k osedlání rozkaz dá-vá
am G D am em am
 ostruhami do slabin ko-ně po-há-ní
 Tam na straně polední čekají ženy zlatáky a sláva
 do výstřelů karabin zvon už vyzvání
- am C G am**
 R: Víno na kuráž a pomilovat markytánku
am C G am em am
 zítra do Burgund batalion za -mí-ří
 Víno na kuráž a k ránu dvě hodinky spánku
 díky díky vám královští verbíři
2. Rozprašen je batalion poslední vojáci
 se k zemi hroutí, na polštáři z kopretin
 budou věčně spát.
 Neplač sladká Marion
 verbíři nové chlapce přivedou ti,
 za královský hermelín padne každý rád.

Bedna od whisky [C]

Miki Ryvola

- ami C ami E**
 1. Dneska už mě fóry nějak nej dou přes pysky,
ami C ami E ami
 sto jím s dlouhou kravatou na bedně od whisky.
 Stojím s dlouhým obojkem jak stájovej pinč,
 tu kravatu co nosím mi navlík' soudce linč.
- A D E A**
 R: Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
D E A
 jsou dlouhý schody do nebe a cesta daleká,
D E A
 do nebezského baru já sucho v krku mám,
D E A ami
 tak kopni do tý bedny ať na cestu se dám.
2. Mít tak všechny bedny od whisky vypitý,
 postavil bych malej dům na louce ukrytý,
 postavil bych malej dům a z okna koukal ven,
 a chlatal bych tam s Billem a chlatal by tam Ben.
- R:
3. Kdyby si se hochu jen pořád nechtěl rvát,
 nemusel jsi dneska na týhle bedně stát.
 Moh' si někde v suchu tu svoji whisky pít,
 nemusel si dneska na krku laso mít.
- R:
4. Až kopneš do tý bedny jak se to dělává,
 na krku ti zůstane jenom dírka mrňavá.
 Jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok,
 má to smutnej konec a whisky ani lok.

Čarodějnice z Amesbury [F]

Asonance

- dmi C dmi**
1. Zuzana byla dívka, která žila v Amesbury,
F C dmi
s jasnýma očima a řečmi pánům navzdory,
F C dmi ami
sousedé o ní říkali, že temná kouzla zná
Bb ami Bb C dmi(G)
a že se lidem vyhýbá a s ďáblem pletky má.
2. Onoho léta náhle mor dobytek zachvátil
a pověřivý lid se na pastora obrátil,
že znají tu moc nečistou, jež krávy zabíjí,
a odkud ta moc vychází, to každý dobře ví.
3. Tak Zuzanu hned před tribunál předvést nechali,
a když ji vedli městem, všichni kolem volali:
"Už konec je s tvým řáděním, už nám neuškodíš,
teď na své cestě poslední do pekla poletíš!"
4. Dosvědčil jeden sedlák, že zná její umění,
ďábelským kouzlem prý se v netopýra promění
a v noci nad krajinou létává pod černou oblohou,
sedlákům krávy zabíjí tou mocí čarou.
5. Jiný zas na kříž přísahal, že její kouzla zná,
v noci se v černou kočku mění dívka líbezná,
je třeba jednou provždy ukončit ďábelské řádění,
a všichni křičeli jako posedlí: "Na šibenici s ní!"
6. Spektrální důkazy pečlivě byly zváženy,
pak z tribunálu povstal starý soudce vážený:
"Je přece v knize psáno: nenecháš čarodějnici žít
a před ďáblovým učením budeš se na pozoru mít!"

7. Zuzana stála krásná s hlavou hrdě vztyčenou
a její slova zněla klenbou s tichou ozvěnou:
"Pohrdám vámi, neznáte nic nežli samou lež a klam,
pro tvrdost vašich srdcí jen, jen pro ni umírám!"
8. Tak vzali Zuzanu na kopec pod šibenici
a všude kolem ní se sběhly davy běsnící,
a ona stála bezbranná, však s hlavou vztyčenou,
zemřela tiše samotná pod letní oblohou ...

Dál, dál, dál [C]

Pacifik

- C** **emi** **F** **G**
 1. Za horama zlato hoří v žilách černejch skal,
C **emi** **F** **G**
 horečkou tě nohy povedo-u.
C **emi** **F** **G**
 Nepřemejšlej chvilku na to ruksak rychle sbal,
F **D7** **G7**
 zanech doma holku zklamanou.
2. Nezapomeň s sebou bibli nezbyde ti víc,
 nežli v těžký chvíli modlení.
 Eskymáci prej tam bydlej neroste tam nic,
 prokleješ to zlatý kamení.
- C** **F** **C** **D7**
 R: Dál dál dál co řeka pramení tam, kde břeh ukrejšvá drahý
G7 C **F** **C**
 kamení. Dál dál dál tou řekou mámení, tak kde na
G7 **C**
 tě kejvá zlatý znamení.
3. Snad se vrátíš jako tulák nebo jako pán,
 nebo zůstaneš v tý zemi spát.
 Nekoupíš si ani burák až se vrátíš k nám,
 jak se budeš vo ty prachy bát.
4. Holka se ti dávno vdala spadlo stavení,
 na tebe už každej zapomněl.
 Máma co se na tě smála už je pod zemí
 a pro ni si valoun zlata chtěl.
- R:
5. Postavíš si barák bílej v modrým pobřeží,
 bankéři se vo tě budou prát.
 Už nebudeš chlapče milej vo to neběží,
 už nebudeš šťastnej nikde stát.
- R:

Darmodej [C]

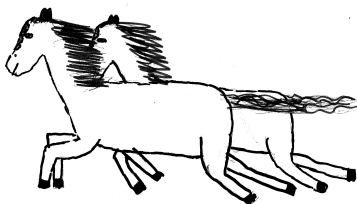
Jaromír Nohavica

- ami emi ami emi**
 1. Šel včera městem muž a šel po hlavní třídě,
ami emi ami emi
 šel včera městem muž a já ho z okna viděl,
C G ami
 na flétnu chorál hrál, znělo to jako zvon
emi F
 a byl v tom všechen žal, ten krásný dlouhý tón,
F#dim E7 ami
 a já jsem náhle věděl: Ano, to je on, to je on.
2. Vyběh' jsem do ulic jen v noční košili,
 v odpadcích z popelnic krysy se honily
 a v teplých postelích lásky i nelásky
 tiše se vrtěly rodinné obrázky,
 a já chtěl odpověď na svoje otázky, otázky.
- Ami Emi C G**
 R: |:Na, nanana nanana nana nananána,
Ami F F#dim E7
 na nanana nanana nana nananána. :|
3. Dohnal jsem toho muže a chytl za kabát,
 měl kabát z hadí kůže, šel z něho divný chlad,
 a on se otočil, a oči plné vran,
 a jizvy u očí, celý byl pobodán,
 a já jsem náhle věděl kdo je onen pán onen pán
4. Celý se strachem chvěl, když jsem tak k němu došel,
 a v ústech flétnu měl od Hieronyma Bosche,
 stál měsíc nad domy jak čírka ve vodě,
 jak moje svědomí, když zvrací v záchodě,
 a já jsem náhle věděl: to je Darmoděj, můj Darmoděj.
- R: Můj Darmoděj, vagabund osudů a lásek,
 jenž prochází všemi sny, ale dnům vyhýbá se.
 Můj Darmoděj, krásné zlo, jed má pod jazykem,
 když prodává po domech jehly se slovníkem.
5. Šel včera městem muž, podomní obchodník,
 šel, ale nejde už, krev skápla na chodník,
 já jeho flétnu vzal a zněla jako zvon
 a byl v tom všechen žal, ten krásný dlouhý tón,
 a já jsem náhle věděl: ano, já jsem on, já jsem:
- R: Váš Darmoděj . . .

TODO: DESPERAT II

Divoké koně [C]
Jaromír Nohavica

- ami dmi ami C dmi ami
1. |: Já viděl divoké koně, běželi soumrakem, :|
dmi ami dmi ami Ddmi F
Vzduch těžký byl a divně voněl tabá-kem.
dmi ami dmi ami E7 ami
Vzduch těžký byl a divně voněl tabákem.
2. |: Běželi, běželi, bez uzdy a sedla, krajinou řek a hor, :|
|: Sper to čert, jaká touha je to vedla za obzor. :|
3. |: Snad vesmír nad vesmírem, snad lístek na věčnost, :|
|: naše touhu ještě neumírej, sil máme dost. :|
4. |: V nozdrách sládne zápach klisen na břehu jezera, :|
|: milování je divoká píseň večera. :|
5. |: Stébla trávy sklání hlavu , staví se do šiku, :|
|: král s dvořany přijíždí na popravu zbojníků. :|
6. |: Chtěl bych jak divoký kůň běžet běžet, nemyslet na
návrat, :|
|: s koňskými handlíři vyrazit dveře, to bych rád. :|
7. Já viděl divoké koně...

Dva Havrani [F]

Asonance

- dmi C dmi
1. Když jsem se z pole vracela,
dmi C dmi
dva havrany jsem slyšela,
dmi F C
jak jeden druhého se ptá:
dmi C dmi
|: kdo dneska večeri nám dá? :|
2. Ten první k druhému se otočil
a černým křídlem cestu naznačil,
krhavým zrakem k lesu hleděl
|: a takto jemu odpověděl. :|
3. Za starým náspem, v trávě schoulený
tam leží rytíř v boji raněný,
a nikdo neví, že umírá,
|: jen jeho kůň a jeho milá. :|
4. Jeho kůň dávno po lesích běhá
a jeho milá už jiného má,
už pro nás bude dosti místa,
|: hostina naše už se chystá. :|
5. Na jeho bílé tváře usednem
a jeho modré oči vyklovem,
a až se masa nasytíme,
|: z vlasů si hnízdo postavíme. :|

Fi-li-mi [As]

Spiritual kvintet

- fmi** **G#**
1. Cert aby vzal už tuhle trať, kdo hledáš práci, tak se strat',
fmi **cmi fmi**
 že nemáš prachy, no tak ať, jó, tak se na to dívám.

 - R: **fmi** **G#**
 Filimióri júliei, filimióri júliei
fmi
 filimióri júliei,
cmi fmi
 vo tom si teď zpívám

 2. Jen pražec chop a kolej suň, chyt' lano táhni jako kůň,
 pod tíhou jako medveď fuň jó, tak se nato dívám !

 3. Z kůže se loupeš jako had, je vedro, že by jeden pad,
 na vodu smíš jen vzpomínat jó, tak se na to dívám !

 4. Když koněčně máš vody dost, určitě přes ní stavíš most,
 kláda ti ráda zlomí kost jó, tak se nato dívám !

 5. Na rukách už jsem potěžkal většinu těch okolních skal,
 ještě to cejtí každý sval, jó tak se na to dívám.

 6. Slunce už dělá z trávy troud, jen kdybych se směl vocad'
 hnout
 Na tuhle trať zapomenout, jó tak se na to dívám.

 7. Bůh mi víru zachovej a nasednout mi sílu dej
 můj vagón bude pérovej jó o tom si teď zpívám.

Frankie Dlouhán [C]

Jan Nedvěď

- C** **F** **C**
 1. Kolik je smutného když mraky černé jdou,
G **F** **C**
 lidem nad hlavou smutnou dálavou.
F **C**
 Já slyšel příběh, který velkou pravdu měl,
G **F** **C**
 za čas odletěl, každý zapomněl.
- G**
 R: Měl kapsu prázdnou Frankey Dlouhán
F **C**
 po státech toulal se jen sám
F **C** **G7**
 a že byl veselej tak každej měl ho rád
F
 tam ruce k dílu mlčky přiloží
C **ami**
 a zase jede dál
F **G**
 a každej, kdo s ním chvilku byl,
F **G** **C**
 tak dlouho se pak smál.
2. Tam, kde byl pláč, tam Frankie hezkou píseň měl.
 Slzy neměl rád, chtěl se jenom smát.
 A když pak večer ranče tiše usínaj,
 Frankův zpěv jde dál, nocí s písni dál.
3. Tak Frankieho vám jednou našli, přestal žít.
 Jeho srdce spí, tiše smutně spí.
 Bůh ví, jak, za co tenhle smíšek konec měl.
 Farář píseň pěl, umíráček zněl.

Hlídač krav [C]

Jaromír Nohavíca

C

1. Když jsem byl malý, říkali mi naši:

Dobře se uč a jez chytrou kaši,

F

G

C

až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv.

Takový doktor si sedí pěkně v suchu,

bere velký peníze a škrábe se v uchu,

F

G

C

já jim ale na to řek': Chci být hlídačem krav.

C

- R: Já chci mít čapku s bambulí nahoře,

jíst kaštany a mýt se v lavoře,

F

G

C

od rána po celý den zpívat si jen,

C

F

G

C

zpívat si: pam pam pam ...

2. K vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet' jsem z nich:
nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy.
Ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
každý na mě hleděl jako na pytel blech,
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.
3. Dnes už jsem starší a vím, co vím,
mnohé věci nemůžu a mnohé smím,
a když je mi velmi smutno, lehnu si do mokré trávy.
S nohama křížem a s rukama za hlavou
koukám nahoru na oblohu modravou,
kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

Hospoda U Davida [G]

Fleret

- C G C G ami**
1. V hospodě na náměstí můžete při troše štěstí

D G
sehnat místo u stolu,

C G ami
sednout si na lavici, dát si pravou kyselici

D G
anebo rum a kofolu.

Říká se tam "U Davida", klasická třetí třída,
zákaz her s výjimkou domina,
a když je někdy pod psa venku,
hospodský též dá si sklenku,

D G C
přisedne k vám a vzpomíná.

- H emi**
R: Ač je to téměř k nevíře, já býval slavným kumštýřem,

H emi
zpíval a napříč flétnou hrál,

H emi A
procestoval kraje cizí, v rozhlase a v televizi

C D
každej mě znal,

H emi
a holky krásný jako břízky nosily mi z domu řízky,

H emi
po koncertě rovnou do šatny,

H emi A
za podpisy do cancáku vlezly mi až do spacáku,

C D G
ale to je dnes už neplatný.

2. Pak se napije a kývá hlavou, jako by přemýšlel nad zašlou
slávou,
a je ticho a jen pendlovky jdou,
pak vstane a jde za své pípy, a za chvíli už zas vtipy

rozléhají se hospodou.

A když nese další várku jak Děda Mráz s nůši dárků,
štamgastům se oči rozzáří,
co tam po odjezdu vlaků, hned si dají po panáku,
tržba se dnes jistě vydaří.

- R: Jó, je to dnes až k nevíře, ten chlap býval slavným kumštýřem,
zpíval a napříč flétnou hrál,
procestoval kraje cizí, v rozhlase a v televizi
každej ho znal,
A teď tady pivo točí a dojetím mu vlhnou oči,
když sem přijdou kluci s kytarou,
stojí v teskném zamyšlení a hosté mizí bez placení
a říkají si, že je zas pod párou.

3. Až někdy navštívíte Vizovice, zaparkujte u silnice,
tož tam, co je tech nejvíc obchodů,
rozhlédněte se vpředu, vzadu, a, nemáte-li oční vadu,
ucítíte hospodu.
A když se zeptáte na hospodského, dovíte se od každého,
že je to notorický lhář, ale já ho viděl jednou v květnu,
jak tam stál a v ruce flétnu, a kolem hlavy,
kolem hlavy vám měl svatozář.

Hrobař [G] Premier

G

1. V mládí jsem se učil hrobařem

emi

jezdit s hlínou, jezdit s trakařem

C

D

kopat hroby byl můj ideál.

2. Jezdit s hlínou, jezdit s vozíkem
s černou rakví, bílým pomníkem
toho bych se nikdy nenadál.
3. Že do módy přijde kremace
černež hrobař bude bez práce
toho bych se nikdy nenadál nenadál.
4. Kolem projel vůz milionáře
záblesk světél pad mi do tváře,
marně skřípěj kola brzdící.
5. Stoupám vzhůru stoupám ke hvězdám
tam se s černou rakví neshledám,
sbohem bílé město zářící.
Sbohem moje mesto
vzpominat budu presto
jak jsem poznal tvůj smích a tvůj pláč
6. Na na na

TODO:additional verses

Hučka [G] Zelenáci

- G** **ami**
1. Hučku svou na pozdrav smekám, světla vlaků vidím plát,
D **C** **G**
tak na svůj nárazník čekám, už jsem tě měl akorát.
Zejtra ráno, až se vzbudíš, zjistíš, že se slehla zem
a tvůj miláček že pláchnul půlnočním expresem.
- R: Za chvíli už budu v dáli, za chvíli mi bude fajn,
o tvý lásce, která pálí, nebu du mít ani šajn.
Za chvíli už budu v dáli, za chvíli mi bude fajn,
o tvý lásce, která pálí, nebu du mít ani šajn.
2. Nejdřív zní vlakověj zvonec, pak píšťala, je mi hej,
konečně vím, že je konec naší lásce tutověj.
Z kapsy tahám harmoniku, tuláckej son budu hrát,
sedím si na nárazníku a je mi tak akorát.

Hudsonský šífy [C]

Wabi Daněk

- ami** **C**
 1. Ten kdo nezná hukot vody lopatkama vířený,
G **ami**
 jako já, jako já .
- G**
 Kdo hudsonský slapy nezná sírou pekla šířený,
ami **G** **ami G G# ami**
 ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo ho ho .
2. Ten kdo nepřekládal uhlí, šíf když na mělčinu vjel,
 málo zná, málo zná.
 Ten kdo neměl tělo ztuhlý až se nočním chladem chvěl,
 ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo ho ho.
- F** **ami** **G** **ami**
 R: Tak ahoj, páru tam hod', ať do pekla se dřívě dohrabem
G G# ami G G# ami
 Jo ho ho, jo ho ho.
3. Ten kdo nezná noční zpěvy zarostlenezích lodníků,
 jako já, jako já.
 Ten kdo cejtí se bejt chlapem, umí dělat rotyku,
 ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo ho ho.
 Ten kdo má na bradě mlíko, kdo se rumem neopil,
 málo zná, málo zná.
 Kdo necejtí hrůzu z vody, kde se málem utopil,
 ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo ho ho.
4. Kdo má roztrhaný boty, kdo má pořád jenom hlad,
 jako já, jako já.
 Kdo chce celý noci čuchat pekelního ohně smrad,
 ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo ho ho.
 Kdo chce zhebnout třeba zejtra, komu je to všechno fuk,
 kdo je sám, jako já.
 Kdo má srdce v správném místě, kdo je prostě prima
 kluk,
 ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo ho ho.

Jarní tání [C]

Jan Nedvěd

- ami dmi C F
 1. Když první tání cestu sněhu zkříží
 dmi E ami
 a nad ledem se voda objeví.
 ami dmi C F
 Voňavá zem se sněhem tiše plíží
 dmi E ami
 tak nějak líp si balím, proč bůhví.
- F C
 R: Přišel čas slunce, zrození a tratí
 F C E7
 na kterejch potkáš kluky ze všech stran
 ami dmi
 |: Hubenej Joe, Čára, Ušoun se ti vrátí,
 F E ami E7
 oživne kemp, jaro vítej k nám. :|
2. Kdo ví jak voní země, když se budí
 pocit má vždy jak zrodil by se sám.
 Jaro je lék na řeči, co nás nudí
 na lidi, co chtěj zkazit život nám.
3. Zmrznout by měla, kéž by se tak stalo
 srdce těch pánů, co je jim vše fuk.
 Pak bych měl naději, že i příští jaro
 bude má země zdravá jako buk.

Jaro [C]

- ami C G ami**
 1. My čekali jaro, a zatím přišel mráz,
ami C G ami
 tak strašlivou zimu, nezažil nikdo z nás.
ami C G ami
 Z těžkých černých mraků se stále sypal sníh
ami C G ami
 a vánice sílí v poryvech ledových.
C G
 Z chýší dřevo mizí a mouky ubývá,
dmi G
 do sýpek se raději už nikdo nedívá.
C G
 Zvěř z okolních lesů nám stála u dveří
dmi G ami
 a hladoví ptáci přilétli za zvěří, a stále blíž.
2. Pak jednoho dne večer, to už jsem skoro spal.
 Když vystrašený soused na okno zaklepal.
 Můj chlapec doma leží, v horečkách vyvádí.
 Já do města bych zajel, doktor snad poradí.
 Půjčil jsem mu koně, a když sedlo zapínal,
 dříve, než se rozjel, jsem ho ještě varoval:
 Nejezdi naší zkratkou, je tam příkrej sráz,
 a v téhleté bouři tam snadno zlámeš vaz, tak neriskuj.
3. Na to chmurné ráno, dnes nerad vzpomínám.
 Na tu hroznou chvíli, když kuň se vrátil sám.
 Trvalo to dlouho, než se vítr utišil.
 Na sněhové pláně si každý pospíšil.
 Jeli jsme tou zkratkou, až k místu, které znám,
 kterým bych té noci nejel ani sám.
 Pak ho někdo spatřil, jak leží pod srázem.
 Krev nám tuhla v žilách nad tím obrazem, já kloubouk
 sňal.
4. Někdy, ten kdo spěchá se domů nevrací...

Jasný jak facka [G]

Hop Trop

1. Tak už to vře a chlapi vostrý jsou jak meče,
a že maj' vztek, tak pijou, co jen trochu teče,
na lodi jak by měla přijít velká bouře,
to, co se děje, skoro podobá se vzpouře.

2. Začal si kapitán, co hrozný tvrdil věci,
za který držet by ho měli v pevný kleci,
říkal, že svět je vlastně velikánská koule,
a nikdo nevěřil mu ani na půl coule.

- R: Jasný jak facka, země je placcka
ami G
a kolem dokola jen oceán,
emi A
do tisíc láter, tvrdil to páter,
C F D
a to je víc než kapitán,
G D
ten když si nahne, hned ho to táhne
ami G
pořád na západ do Indie,
emi A
po zlatě prahne, skončí na ráhně
C G
a dyl než tejden nepřezije.

3. Bylo by snadnější než jeho tvrdou hlavu přesvědčit vorvaně anebo mořskou krávu, že kdo se jednou vydal do neznámých proudů, dostal se zaručeně k poslednímu soudu.

Jdou po mě jdou [D]

Jaromír Novavica

- D G D**
 1. Býval jsem chudý jak kostelní myš,
f#mi hmi A
 na půdě půdy jsem míval svou skrýš,
G D A D
 |: pak jednou v létě řek' jsem si: bať,
G D
 svět fackuje tě, a tak mu to vrať. :|
2. Když mi dát nechceš, já vezmu si sám,
 zámek jde lehce a adresu znám,
 |: zlato jak zlato, dolar či frank,
 tak jsem šel na to do National Bank. :|
- D G D**
 R: Jdou po mně, jdou, jdou, jdou,
f#mi hmi A
 na každém rohu mají fotku mou,
G D A D
 kdyby mě chytli, jó, byl by ring,
G D C G A D
 tma jako v pytli je v celách Sing-sing.
3. Ve státě Iowa byl od poldů klid,
 chudičká vdova mi nabídla byt,
 |: jó, byla to kráska, já měl peníze,
 tak začla láska jak z televize. :|
4. Však půl roku nato řekla mi: "Dost,
 tobě došlo zlato, mně trpělivost,
 |: sbal svých pár švestek a běž si, kam chceš,"
 tak jsem na cestě a chudý jak veš. :|
- R:
5. Ted' ve státě Utah žiju spokojen,
 pípu jsem utáh' a straním se žen,
 |: jó, kladou mi pasti a do pastí špek,
 já na ně mastím, jen ať mají vztek. :|
- R: Jdou po mně jdou, jdou, jdou,
 na nočních stolcích mají fotku mou,
 kdyby mě klofly, jó, byl by ring,
 být pod pantoflí je hůř než v Sing-sing.

Když mě brali za vojáka [C]

Jaromír Nohavica

- ami C G C
1. Když mě brali za vojáka, stříhali mě dohola,
dmi ami E F
vypadal jsem jako blbec, jak ti všichni dokola,
G C G ami E ami
la, la, la, jak ti všichni dokola.
2. Zavřeli mě do kasáren začali mě učit,
jak mám správný voják být a svou zemi chránit.
3. Na pokoji po večerce ke zdi jsem se přitulil.
Vzpomněl jsem si na svou milou, krásně jsem si zabulil.
4. Když přijela po půl roce, měl jsem zrovna zápal plic,
po chodbě furt někdo chodil, tak nebylo z toho nic.
5. Neplačte, vy oči moje, ona za to nemohla,
protože mladá holka lásku potřebuje,
a tak si k lásce pomohla.
6. Major nosí velkou hvězdu, před branou ho potkala.
Řek jí, že má zrovna volný kvartýr, tak se sbalit nechala.
7. Co je komu do vojáka, když ho holka zradila,
na shledanou, pane Fráňo Šrámků, písnička už skončila,
la, la, la, jakpak se Vám líbila?
la, la, la; no, nic moc extra nebyla. . .

Kluziště [C]

Karel Plíhal

- C emi7 ami7 C Fmaj7 C Fmaj7 G**
 1. Strejček kovář chytil kleště, uštíp' z noční oblo-hy
C emi7 ami7 C Fmaj7 C Fmaj7 G
 jednu malou kapku deště, ta mu spadla pod nohy,
C emi7 ami7 C Fmaj7 C Fmaj7 G
 nejdřív ale chytil slinu, tak šáh' kamsi pro pivo,
C emi7 ami7 C Fmaj7 C Fmaj7 G
 pak přitáhl kovadlinu a obrovský kladi-vo.
- C emi7 ami7 C**
 R: Zatím tři bílé vrány pěkně za sebou
Fmaj7 C D7 G
 kolem jdou, někam jdou, do rytmu se kývají,
C emi7 ami7 C
 tyhle tři bílé vrány pěkně za sebou
Fmaj7 C Fmaj7 C
 kolem jdou, někam jdou, nedojdou, nedojdou.
2. Vydal z hrdla mocný pokřik ztichlým letním večerem,
 pak tu kapku všude rozstřík' jedním mocným úderem,
 celej svět byl náhle v kapce a vysoko nad námi
 na obrovské mucholapce visí nebe s hvězdami.
3. Zpod víček mi vytrysk' pramen na zmačkané polštáře,
 kdosi mě vzal kolem ramen a políbil na tváře,
 kdesi v dálce rozmazaně strejda kovář odchází,
 do kalhot si čistí ruce umazané od sazí.

Kometa [C]

Jaromír Nohavica

- ami**
1. Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,
chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,
dmi **G7**
zmizela jako laň u lesa v remízku,
C **E7**
v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.
 2. Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,
až příště přiletí, my už tu nebudem,
my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.
- ami** **dmi** **G7** **C**
- R: O vodě, o trávě, o lese, o smrti, se kterou smířit nejde
se,
- ami** **dmi**
o lásce, o zradě, o světě
E **E7** **ami**
a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.
3. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až našel v hvězdářských triedrech
tajemství, která teď neseme na bedrech.
 4. Velká a odvěká tajemství přírody,
že jenom z člověka člověk se narodí,
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
a krev našich nadějí vesmírem putuje.
- R: Na na na ...
5. Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf
zpod rukou umělce, který už nežije,
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat,
marnost mne vysvlékla celého donaha.
 6. Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
až příště přiletí, ach, pýcho marnivá,
my už tu nebudem, ale jiný jí zazpívá.
- R: O vodě, o trávě, o lese, o smrti, se kterou smířit nejde se,
o lásce, o zradě, o světě, bude to písnička o nás a kometě.

Kozel [G]
Jaromír Nohavica

- G** **C**
1. Byl jeden pán ten kozla měl
D7 **G**
velice si s ním rozuměl
C
Měl ho moc rád, opravdu moc.
D7 **G** **D7 G**
Hladil mu fous na dobrou noc
2. Jednoho dne se kozel splet
rudé tričko pánovi sněd
Když to pán zřel, zařval jejé
Svázal kozla na koleje
3. Zapískal vlak, kozel se lek
To je má smrt, mečel mek mek
Jak tak mečel, vykašlal pak
Rudé tričko, čímž stopnul vlak.

Lord Willoughby [C]

Asonance

- ami GC F E
1. Byl patnáctý den léta a horký vítr vál, když
ami G C F E
u Flander Lord Willoughby s anglickým vojskem stál,
F C F G
od ostrí mečů blyštivých se slunce odráží,
C ami F E ami
když do rozhodné bitvy jeho vojsko vyráží.
2. Nejlepší muži Anglie za královnu jdou se bít,
však nejchrabřejší z chrabrých je sám Lord Willoughby,
Čtyřicet tisíc mužů sem španělský král vzal,
by potupnou porážku Anglii přichystal.
3. Už sedm hodin dlouhých řev bitvy burácí
a síly našich mužů se zvolna vytrácí,
vojáci už i z louží začali vodu pít,
když v tom strašlivém horku jinou nemohli mít.
4. Zní svistot ostrých šípů i koule létají
a angličtí vojáci po stovkách padají
a o jejich porážce už není pochyby,
když do útoku troubí statečný Willoughby.
5. Do znavených vojáků on novou sílu vlil,
na španělské oddíly tak tvrdě udeřil,
že španělská armáda útoku podléhá
a vítězné volání se vůkol rozléhá.
6. Tak slyšte všichni věrní, když Bůh nám pomáhá,
i s přesilou nepřátel Anglie vyhrává,
tak jako tam u Flander za španělské palby,
kde zvítězit dokázal slavný Lord Willoughby.

Marsyas a Apollon [G]

- G** **ami** **D**
 1. Ta krásná dívka, co se bojí o svoji krásu
G **emi** **C** **G**
 Athéna jméno má za starých dávných časů
G **ami** **D**
 odhodí flétnu, hrát nejde s nehybnou tváří
G **emi** **C** **G**
 kdo si ji najde dřív, tomu se přání zmaří.
- emi** **D** **emi** **C**
 R: Tak si Marsyas mámen flétnou věří, že musí přetnout
G **D** **C** **G** **D** **G**
 |: jedno pravidlo, sázku a hrát líp než bůh :|
2. Bláznivý nápad, snad nejvýš Marsyas mří
 Apollón souhlasí, oba se s trestem smíří
 král Midas má říct, kdo je lepší, Apollón zpívá
 o život souperí, jen jeden vítěz bývá
- R: Tak si Marsyas mámen flétnou věří a musí přetnout
 |: jedno pravidlo, sázku a hrát líp než bůh :|
3. Obrátí nástroj, už ví, že nebude chválen
 prohrál a zápolí podveden vůlí krále
 sám v tichém hloučku, sám na strom připraví ráhno
 satyra k hrůze všech zaživa z kůže stáhnou
- R: Tak si Apollón změřil síly, každý se musel mýlit
 |: Nikdo nemůže kouzlit a hrát líp než bůh :|
4. Ta krásná dívka, co se bála o svoji krásu
 dárkyně moudrosti za starých dávných časů
 Teď v tichém hloučku, v jejích rukou úroda, spása
 Athéna jméno má, chybí jí tvář a krása
- R: Dy dy dy ...

Mezi horami [C]

Čechomor

- ami G ami ami G ami**
1. |: Mezi horami , lipka zelená :|
C G ami ami G ami
|: zabili Janka Janíčka, Janka místo jeleňa :|
2. Keď ho zabili zamordovali,
na jeho hrobě, na jeho hrobě, kříž postavili,
3. Ej, křížu, křížu, ukřížovaný
zde leží Janík, Janíček, Janík, zamordovaný.
4. Tu šla Anička, plakat Janíčka,
hned na hrob padla, a viac nĕvstala, dobrá Anička.

Morituri te salutant [C]

Karel Kryl

1. Cesta je prach a šterk a udusaná hlína
 a šedé šmrouhy kreslí do vlasů
 |: a z hvězdných drah má šperk co kamením se spíná
 a pírka touhy z křídel pegasů. :|
2. Cesta je bič, je zlá jak pouliční dáma,
 má v ruce štítky a pase staniol,
 |: a z očí chvíč jí plá, když háže do neznáma,
 dvě křehké snítky rudých gladiol.:|
- R: Seržante písek je bílý jak paže Daniely,
 počkejte chvíli mé oči uviděli,
 tu strašne dávnou vteřinu zapomnění,
 Seržante mávnou a budem zasvěceni,
 Morituri te salutant,morituri te salutant.
3. Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmítá,
 a písek víří křídla holubí
 a marš mi hrál zvuk děl co uklidnění skrýtá,
 a zvedá chmýří které zahubí.
4. Cesta je tér a prach a udusaná hlína,
 mosazná včelka od vlkodlaka,
 rezavý kvér, můj prach a sto let stará špína,
 a děsně velká bíla oblaka.

Mumie [C]

Slávek Janoušek

- C** **F**
1. Tak už je to tady, kůže se mi scvrkává
- G** **C** **FG**
- divné skvrny kolem brady a neustálá únava,
 Tam, kde se nosí řády mě často píchává,
 no, prostě dohromady žádná sláva.
2. Cítím jak vysychám, mezi čtyřmi betonovými stěnami
 Já vím, že nejsem sám ve vchodě jsem se o tom bavil
 s našimi ženami.
- ami** **emi** **ami emi**
- Jedna na ukázkou odhalila svoji pleť a řekla:
- ami** **emi** **ami emi**
- ”Hele, tady tuhle vrásku tu tam mám až teď
- F** **G** **ami emi**
- Ve 100+1 na obrázku jsem viděla mumii
- F** **G** **ami** **G**
- Jen ti, co včas nasadí pleťovou masku jenom ti přežijí!
- F** **ami** **G** **F** **ami** **G**
- Náš konec stejně nebude jiný, stačí projít hrobku s kapucíny.
- ami** **F** **G**
- R: Tam stojí: To, co jste teď vy byli jsme i my
- ami** **F** **G** **F** **G**
- To, co jsme teď my budete i vy. Vysušený
3. Cítím jak vysychám na duši kraba, srdce z betonu,
 Já vím že nejsem sám v mém okolí ztvrdlo kdekomu.
- Co kdybychom jednou na ukázkou, odhalili svoji tvář,
 odložili masku vedle na polštář,
 Kolik by tu zbylo z nás ohlodaných mumií,
 Jen ti, co vsadí na lásku jenom ti přežijí.
 Malicherná vítězství, prohry a viny,
 stačí projít hrobku s kapucíny.
- R: Tam stojí: |: To, co jste teď vy byli jsme i my.
 To, co jsme teď my budete i vy. :| Vysušený.
4. Cítím jak ožívám,
 |: oheň a růže, když se tvé kůže dotýkám :|

Nosorožec [C]

Karel Plíhal

- ami** **dmi** **ami**
1. 1. Přivedl jsem domů Božce nádhernýho nosorožce,
dmi **ami** **D7** **E**
 originál tlustokožce, koupil jsem ho v hospodě.
ami **dmi** **ami**
 Za dva rumy a dvě vodky připadal mi velmi krotký,
dmi **ami** **E** **ami**
 pošlapal mi polobotky, ale jinak v pohodě.
dmi **ami** **E** **ami**
 Vznikly menší potíže při nástupu do zdviže,
dmi **ami** **D7** **E**
 při výstupu ze zdviže už nám to šlo lehce.
ami **dmi** **ami**
 Vzikly větší potíže, když Božena v negližé,
dmi **ami** **E** **ami**
 když Božena v negližé řvala, že ho nechce.
2. Marně jsem se snažil Božce vnutit toho tlustokožce,
 originál nosorožce, co nevidíš v obchodech.
 Řvala na mě, že jsem bohém, pak mi řekla padej sbohem,
 zabouchla před nosorohem, tak tu sedím na schodech.
 Co nevidím - souseda, jak táhne domů medvěda,
 originál medvěda, tuším značky grizzly.
 Už ho ženě vnucuje a už ho taky pucuje
 a zamčela a trucuje, tak si to taky slízli.
- ami** **dmi** **ami**
3. Tak tu sedím se sousedem, s nosorohem a s medvědem,
dmi **ami** **H7** **emi**
 nadáváme jako jeden na ty naše slepice.

Stýskání [D]

Bratři Ebenové

- A** **D** **emi** **hmi** **f#mi** **hmi** **G** **A**
 1. Stýská se mi, černovlásko , po loučení , kdy jsi se mi
f#mi **hmi** **G** **C** **A** **emi7A**
 na rameni vyplakala, černovlásko.

2. Stýská se mi, černovlásko, po toužení, kdy jsi se mi
 něžně smála, rozespalá, černovlásko.

- hmi** **G** **D** **A**
 R: Stýská – šest písmen místo Tvé lásky,
emi **f#mi** **hmi** **f#mi**
 stýská – pláčou dlouhé samohlásky,
hmi **G** **D** **A**
 stýská – zůstala jsi mi pod víčky,
hmi **Gmaj7**
 dohořel knot svíčky, uschly tvé slzičky
emi7 **A**
 a dveří skřípání nese mi stýskání.

3. Stýská se mi, černovlásko, rád jsem stonal ve tvém klíně,
 podleh' tobě i angíně, černovlásko.
4. Stýská se mi, černovlásko, po snídání v deset ráno,
 proč máme dnes vyprodáno, černovlásko?

R:

5. Stýská se mi, černovlásko, po tvé rtěnce perleťové,
 na ústa mě už neklove, černovlásko.
6. Stýská se mi, černovlásko, smutný je čas účtování,
 inventura milování, černovlásko.

A **D** **emi** **hmi** **f#mi** **hmi** **G** **Asus4**
 Stýská se |: mi, hm, stýská se mi , hm, ...:|